

Seddelmasse. Vi foreslaa derfor, at det samme Forhold, som nu bestaar, nemlig 150 Kr. for hver 100 Kr. i Sedler, skal vedblive at bestaa. Vi synes ikke, der er Grund til at give Banken baade i Pose og Sæk. Ogsaa med Hensyn til dette Forhold har Udvalget haft Øje for, at man der er for langt ude. Dette finder sit Udtryk fra Udvalgets Side i Ændringsforslag Nr. 13, hvor det hedder, at Udtrykkene „offentlige Papirer efter Børskurs“ ændres til „offentlige, noterede Obligationer efter Børskurs“. Man er altsaa der paa det rene med, at den Sikkerhed for de saakaldte udækkede Sedler, der her foreskrives, er man ikke tilfreds med. Man vil have den lidt skarpere og stiller derfor dette Ændringsforslag. Men jeg finder det ikke tilstrækkeligt, jeg mener, vi bør gaa til den nuværende Dækningsrate.

Jeg skal derefter tillade mig at omtale den Afgift, som Banken skal betale til Statskassen. Denne er af forskellige ærede Talere fremhævet som en Byrde, man paalægger Banken, og naar man gør det, siger man, maa man give Banken visse betydelige Rettigheder. Det kan naturligvis ikke bestrides, at det er en Indtægt for Statskassen. Det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) har allerede omtalt, at under en vis Ordning vil man ikke kunne sige, at det er Banken, der betaler de 750,000 Kr., Københavns Kommune betaler en Del af dem. Det skal jeg i øvrigt nærmere omtale senere. Lad os se paa, hvad det er for en Byrde, vi her paalægger Banken. Efter de foreliggende Regnskaber og de Oplysninger, man er i Stand til at faa, har Banken for Tiden en Seddelmasse, som svarer til omtrent 116 Mill. Kr., og for denne Sum skal den efter de nuværende Regler have en Guldbeholdning paa 58 Mill. Kr., men efter denne Lovs Vedtagelse behøver den ikke mere for den samme Seddelmasse at have saa stor Guldbeholdning; den kan nøjes med 38 Mill. Kr., altsaa 20 Mill. Kr. mindre i Guld end nu. Disse 20 Mill. Kr. ligge for Øjeblikket i Bankens Kælder og give ikke Rente, men dem kan den nu kaste ud paa Markedet og trække Rente af. Gaar man ud fra den almindelige Rentefod, vil Renten blive saadant noget som 800,000 Kr. Den Indtægt, Staten faar, kommer altsaa ikke fra Banken. Den betaler ikke en eneste Øre, men tjener oven i Købet 50,000 Kr. derpaa. Jeg ser derfor ikke rettere, end at man ikke kan sige, at denne Afgift vil trykke Ban-

ken. Det er Penge, som faas paa anden Maade ved Omløb af den Guldbeholdning, som nu ligger i Bankens Kældere. Vi havde ønsket, at naar Banken skulde betale Afgift, skulde denne være klækkelig, men som allerede berørt under Diskussionen, er det et meget vanskeligt Punkt at røre ved, naar der er Tale om en Bank med saa stor Indflydelse og saa store Privilegier, som denne har. Det kunde være, at Banken vilde drive kapitalistisk Spekulation i stigende Grad, naar man forhøjede Afgiften, og at man derved vilde lede Banken ind paa Foretagender, hvorved der kunde tjenes Penge, men som paa den anden Side ikke vare saa overdrevent sikre. Herved kunde man nemt miste paa den ene Side, hvad man muligvis vandt paa den anden. Derfor have vi været noget forsigtige og ment, at det ikke ret godt kunde gaa an at paalægge Banken en større Afgift. Anderledes vilde Forholdet stille sig, hvis det var en Statsbank. Saa vilde hele den Gevinst, der kan opnaas ved Bankvirksomheden i Almindelighed og ved Seddeludstedelsen i Særdeleshed, komme det offentlige, Statskassen, til gode. Saa vilde man faa det hele og samtidig — det er jeg sikker paa — have en Ordning, hvorved man ikke kom ind paa vilde, kapitalistiske Spekulationer. Nu skal Banken jo imidlertid være privat, og saa skal man være noget forsigtig. Derfor have vi ikke turdet møde frem med et Forslag om en forhøjet direkte Afgift.

Vi have dog ment at kunne gaa et Skridt videre end Lovforslaget. Jeg skal henvise til Ændringsforslaget under Nr. 8 til Paragraf 4. Efter denne Paragraf skal Banken først betale 750,000 Kr. til Statskassen. Derefter skal der henlægges 5 pCt. til Reservefonden, indtil den udgør 30 pCt. af Aktiekapitalen, og naar det er naaet, foretages ingen yderligere Henlæggelse, medmindre Fonden ved Afskrivning gaar ned under den omtalte Størrelse. Derpaa faa Aktionærerne indtil 6 pCt. Udbytte, hvorefter det yderligere Overskud fordeles med $\frac{1}{4}$ til Statskassen og $\frac{3}{4}$ til Aktionærerne. Naar man har taget saa uhyre mildt paa Banken med de 750,000 Kr., og naar man giver Banken en saa uhyre stor Kapital i Hænde til at tjene Penge paa, som dog ikke nu giver noget som helst Udbytte for Banken, kunde man nok dele lige mellem Aktionærerne og Statskassen, naar man kom til det yderligere Overskud udover 6 pCt. til Aktionærerne. Det vilde dog betyde noget for